

Posudek oponenta bakalářské práce

Karolína Burdová, Obraz Elišky Rejčky v české beletrii, Katedra dějin a didaktiky Pedagogické fakulty Karlovy univerzity v Praze, Praha 2016, 64 stran

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.			x	
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.		x		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).			x	

Celkové hodnocení (slovně)

Předkládaná práce pojednává o Elišce Rejčce, resp. jejím obrazu v české beletrii. Autorka si vytkla za cíl zjistit, jak je vnímána postava Elišky Rejčky. Aniž by cíle precizně rozepsala včetně použitých metod, dozvídáme se, že se bude zaměřovat na „historické chyby, které autoři udělali v textu.

Pochybení autorů bude srovnáno s historickým úvodem.“ (s. 8) Další naznačení směřování práce a hlavně samotný text práce uklidní všechny, kteří nepovažují odklony autorů románů od historické skutečnosti za chybné. Bakalářská práce chce rozebrat také představy autorů o této královně a jejím životě, vysvětlovat, co se do románů dostalo nebo nedostalo a proč.

Je nutné vyzdvihnout, že většina dosud uváděných připomínek byla při zpracování textu zohledněna a práce vykazuje určitou úroveň. Ať již stylisticky nebo obsahově. První část práce zahrnuje úvodní historické shrnutí doby Elišky Rejčky. Jedná se o kompilaci na základě odborné literatury a Zbraslavské kroniky. Již se autorka nespokojila s jedním odkazem pro každou citaci, uvádí více děl, zatím ale stále bez uvedení komentáře nebo případného rozporu v interpretaci daných dobových situací jednotlivými autory. Jednotlivá díla není nutné psát na samostatné řádky. Přesto (nejen co se poznámek pod čarou týče) prokázala autorka v této části textu určitou schopnost práce s historickou literaturou.

V druhé části textu je již pozornost věnována vybraným historickým románům o královně Rejčce. Každý zachovává jednotnou strukturu začínající pečlivým literárním rozbořem daného románu, vykreslením obrazu královny a její charakteristiky dle daného autora. Autorka zvýšila úroveň i této části, je vidět komplexnější pohled na práci autora, jaké romány píše, na jednotlivá vydání, a hlavně samostatné hodnocení a rozbor. Při srovnávání popisů Eliščin života v románech s historicky poznanými skutečnostmi je patrná snaha po vlastní úvaze a hledání vysvětlení, proč byly dané úseky takto zpracovány. (Např. dobrý závěr kapitoly 5. 2.) Byť, jak bylo zmíněno, jsou tyto odlišnosti považovány za chyby autorů. Již jen na minimálním počtu míst se objevují obraty typu: „V historii je uváděno ... “ (s. 28) Není zcela jasný závěr hodnocení knihy Žena pro třetího krále, jak dochází autorka práce k názoru, že by románu pomohlo, kdyby se Ludmila Vaňková zaměřila na zde vyjmenované části jejího života. (s. 31) Je škoda, že porovnání náhledu autorů románů a autorů odborné literatury na Elišku Rejčku bylo věnováno jen několik posledních vět práce bez jakýchkoliv odkazů.

I když to není v textu zmíněno, práce může mít svůj přínos. A sice pro všechny čtenáře historických románů, kteří si kladou otázku, nakolik romány odpovídají poznané skutečnosti či nikoliv. Pokud jsou mezi nimi i zájemci o 1. polovinu 14. století, zde si přijdou na své.

V Praze dne 14. 5. 2016

Mgr. Radka Těšínská Lomičková PhD.